

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1287/2021
04.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Горана Грабачића из Београда, кога заступа пуномоћник АА, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Милан Чепић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4568/20 од 16.09.2020. године, у седници већа одржаној 04.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4568/20 од 16.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П бр 15185/18 од 22.05.2019. године, исправљеном решем Вишег суда у Београду П бр 15185/18 од 20.03.2020. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца ВВ из ..., па је утврђено да у састав заоставштине пок. ГГ улази новчани износ од 105.000 евра, а што представља $\frac{1}{2}$ дела новчаног износа добијеног продајом непокретности, породичне стамбене зграде у улици ... број ..., објекат број ..., површине 121m^2 и зграда за коју није позната намена-објекат број 2, површине 13m^2 , све на кп .../... КО ..., са правом својине на кп .../... укупне површине 366m^2 , све уписано у лист непокретности бр ... КО ..., а на основу имовине стечене у браку; обавезана је тужена да тужиоцу, на име трошкова парничног поступка, исплати износ од 640.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4568/20 од 16.09.2020. године, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П бр 15185/18 од 22.05.2019. године, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев, преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 309.000,00 динара;

обавезан је тужилац да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 214.500,00 динара; одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, не наводећи посебно разлоге побијања, али из образложења ревизије произлази да тужилац ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити у смислу члана 407. став 2. тачка 2. и 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, отац тужиоца је са туженом био у ванбрачној заједници, а затим у браку почев од 1963. године, па све до своје смрти 18.01.2014. године. Законски наследници сада пок. ГГ су тужилац и ћерка ЕЕ, сведок у овој парници.

У току трајања брака тужене са пок. ГГ, дана 07.12.1998. године купљена је породична стамбена зграда у улици ... број ... у ... за купопродајну цену од 390.000,00 динара, што представља противвредност од 150.000,00 ДМ. Средства за куповину ове куће претежним делом је финансирала сестра тужене, ДД, новцем који је дала туженој да за њу, али на своје име, купи наведену непокретност, и то у износу од 118.500,00 ДМ, док је износ од 31.500,00 ДМ исплаћен из средстава које чине заједничку тековину тужене и њеног пок. супруга, оца тужиоца. Наведена новчана средства која је туженој дала сестра потичу од продаје стана њихове мајке ЂЂ, у улици ... у ..., који је продат за 260.000,00 ДМ, од ког новца је за износ од 120.000,00 ДМ купљена кућа у улици ... у ..., коју је мајка тужене поклонила туженој и у којој је она од куповине 1989. године живела са сада пок. ГГ и где и сада живи. Стан у улици ... продат је у време када је купована кућа у улици ..., али је због неисплаћене купопродајне цене у потпуности уговор за продати стан у улици ... оверен тек 1992. године, а мајка тужене је својој другој ћерки, сведоку ДД, дала износ од 120.000,00 ДМ. Разлог због кога се ДД није појавила као купац спорне куће је у чињеници да она исплатом купопродајне цене није могла да оправда порекло девиза које је добила 6 година пре куповине ове куће, што за тужену није био проблем, јер је она дуго времена живела у иностранству са својим пок. супругом.

Тужена и њен пок. супруг су уштеђевину коју су поседовали у износу од 150.000,00 ДМ поклонили тужиоцу и његовој сестри ЕЕ, те је ЕЕ купила кућу, а пок. ГГ никада није доводио у питање власништво на кући у улици ... број ... . У време куповине спорне куће тужилац није био у контакту са оцем и туженом, и то је трајало све до 2003.-2004. године. До сазнања да кућа у ... број ... представља брачну тековину његовог оца и тужене тужилац је наводно добио од оца. Након смрти пок. ГГ тужена је наведену кућу продала за

купопродајну цену од 210.000,00 евра на основу уговора о купопродаји Ов бр. .../... од 09.06.2014. године. Пре закључења овог уговора, дана 14.03.2014. године она је од својих пасторака тужиоца и сведока ЕЕ добила писану изјаву-сагласност оверену пред Првим основним судом у Београду Ов бр .../... да непокретност може продати по цени и под условима које она одреди. Након извршене продаје и пријема купопродајне цене тужена је тужиоцу и његовој сестри, дана 10.08.2014. године, исплатила износ од по 15.000,00 евра, што према наводима тужиле представља њихово наследно намирење из заједничког удела тужене и њеног супруга на наведеној кући од 31.500,00 ДМ, с тим да је пасторцима исплатила и свој удео.

Првостепени суд је, имајући у виду овако утврђено чињенично стање, оценио да износ од 105.000,00 евра представља заоставштину пок. ГГ, а који износ представља $\frac{1}{2}$ дела новчаног износа добијеног продајом породичне стамбене зграде у улици ГГ број ..., која имовина је стечена у браку тужене и сад пок. оца тужиоца.

Другостепени суд је оценио да је, ради потпуног утврђивања чињеничног стања, неопходно отворити расправу пред другостепеним судом, у смислу одредбе члана 383. став 3. ЗПП, на којој су изведени сви докази из првостепеног поступка, саслушана је тужена и њена сестра, као и тужилац. Оценом изведених доказа у другостепеном поступку, другостепени суд је утврдио да је првостепени суд погрешно закључио да је спорна непокретност купљена средствима стеченим у току брака, те да представља заједничку тековину супружника, тужене ББ и пок. ГГ са подједнаким супружничким уделима, јер из исказа тужиле, који је потврђен исказом сведока ДД, несумњиво следи да је спорна кућа прибављена средствима која у претежном делу представљају имовину сестре тужене ДД, и то у обиму од 118.500,00 ДМ, а која средства је иста добила након продаје мајчине куће у ..., у улици ... .

Према оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је, на утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право доносећи побијану одлуку, за коју је дао довољно разлога које у свему прихвата и овај суд.

Другостепени суд је, оценом изведених доказа правилно утврдио да спорна непокретност није купљена од средстава које су тужена и сада пок. ГГ стекли у браку, јер износ од 105.000,00 евра, за који тужилац сматра да представља тековину тужене и његовог оца, уствари представља имовину стечену новчаним средствима добијеним од сестре тужене ДД, која је она стекла на начин утврђен у току поступка и образложен приликом изношења утврђеног чињеничног стања. Само износ од 31.500,00 ДМ, који су тужени и њен сада пок. супруг дали приликом куповине наведене непокретности представља њихову тековину, с тим што је тужена, након продаје непокретности, тужиоцу и његовој сестри исплатила не само тековински удео њиховог оца, већ и свој тековински удео. Због свега наведеног другостепени суд је правилном применом одредаба чланова 168, 171. став 1, 176. став 2. и 180. став 2. Породичног закона, одбио тужбени захтев.

Неосновано се у ревизији указује на погрешну примену члана 180. Породичног закона, те на погрешну оцену исказа тужене и сведока ДД, као и тужиоца од стране

другостепеног суда у погледу порекла новца којим је купљена непокретност у улици ... број ... . Другостепени суд је, након саслушања парничних странака и сведока ДД, доводећи њихове исказе у везу са свим осталим изведеним доказима у току поступка, правилно применио члан 8. ЗПП.

Тужилац није успео у поступку по ревизији, због чега нема право на трошкове ревизијског поступка које је тражио и определио у ревизији, а у смислу члана 153. ЗПП.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић